

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; közlési jegyzőknél és tanítóknál egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr.; helyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, helyegdíjjal, nyugtábélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyiltér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatók.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmelenc levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

Olvasóinkhoz.

Midőn a „Szilágy-Somlyó” IX. évfolyamára előfizetést nyitunk, nem mulaszthatjuk el röviden jelezni, hogy mily irányelvek fogják vezetni működésünket.

Szilágyvármegyében a közügyek iránt való érdeklődést felkelteni, élesíteni s azoknak a személyeskedés elkerülésével, tárgyilagos megvitatása által — a vármegye összérdekei szem előtt tartásával — az egyes vidékek specialis kívánságainak s jogos óhajainak érvényre juttatására fogunk törekedni.

Mi tehát nemcsak Szilágy-Somlyó város és vidékének, hanem Szilágyvármegye összeségének érdekeit képviselő olyan lapot kívánunk a közönségnek nyújtani, melyben a vármegye közügyei az egyes vidékek specialis viszonyaiból kifolyó jogos kívánságai — minden hivatalos befolyástól menten férfias nyíltsággal szabadon megvitatathatók legyenek.

E célra lapunk hasábjai bárki előtt nyitva lesznek — s fenntartva hozzá szólhatunk — a közügy érdekében szívesen adunk tért még nézetünkkel ellentétes cikkeknél is.

Alkalmat kívánunk nyújtani arra, hogy fontosabb megyei kérdések közgyűlési tárgyalás előtt megvitatathatók legyenek s ezért vezércikkünk első sorban vármegyénk és nevezetesebb helyeinek közigazgatási és társadalmi ügyeit fogják tárgyalni.

Közelni fogjuk megfelelő hűséggel és részletességgel a vármegyei közgyűlések, közigazgatási bizottsági gyűlések, ugyszintén Sz.-Somlyó város képv. közgyűlésének s a vármegyében

előforduló nevezetesebb eseményeknek lefolyását.

Arra fogunk törekedni, hogy tárca és hír rovattunk a vidéki lapok között az öt megillető helyet kilenc éves multjának megfelelően jövőre is elfoglalhassa.

Előfizetési feltételek maradnak az eddigiek.

Kéziratok, előfizetési pénzek és hirdetési díjak a „Szilágy-Somlyó” szerkesztőségéhez cím alatt Szilágy-Somlyóra intézendők.

Kérjük az előfizetést mielőbb megtenni, hogy a lap szétküldésében akadály ne legyen.

Sz.-Somlyó, 1891. január 1-én.

Böloni Sándor,
a „Szilágy-Somlyó”
szerkesztője és kiadója.

Viszhang.

(n.) A nagyváradi „Magyar szó” f. hó 9-iki számának vezércikkében Nagyvárad fejlődésének motívumai fellett elmélkedik igen beható és tágas látkört bizonyító fejtegetésekkel.

Leírja a ténytet, hogy a legutóbbi vasuti építkezésekig mily számos közgazdasági és társadalmi szálak kötődtek össze Nagyváradot a Szilágysággal s ez összekötő szálak a bekövetkezett forgalmi változások által mind inkább szakadoznak. Kereskedelmi összeköttetések Nagyváradal mindinkább lazulnak s a kiépített szilágysági és zilah-deési vasut által a Szilágyság kereskedelmi és társadalmi emporiumává Debrecen és Kolozsvár

kezdenek átalakulni, dacára annak, hogy Nagyvárad természeti fekvésénél s közelségénél fogva — mint a mult is igazolja — első hivatott arra, hogy a Szilágysággal szorosabb forgalmi összeköttetésben álljon s a Szilágyság gazdasági életében a Nagyvárad felé gravitálás a legtermészetesebb és legconsequensebb.

Már a szilágysági vasut tervezésének korszakában igen elterjedt óhajtas volt nálunk, különösen a Krasna és Berettyó-mentén az, hogy vasuti összeköttetés létesítésénél egyik fő figyelembe veendő momentumnak kell lenni annak, hogy a létesítendő vasut iránya ne legyen olyan, mely a meglévő forgalmi irányt mellőzve, közönségünket ujemporium felé gravitálni kényszerítse. Számos esetben nyert kifejezést azon óhajtas, hogy érdekeinknek leginkább felelne meg oly vasuti vonal, mely minket a m. államvasut keleti vonalával s ez által Nagyváradal kötne össze, ez fejleszthetné leginkább gazdaságunkat, kereskedelmünket, a már meglévő üzleti összeköttetések fonalán a legcélszerűbben.

Amde akkor partikuláris nézetek, a terepviszonyok különbözősége és egyrészt az, hogy a Nagy-Károlytól Zilahig tervezett vonal legnagyobb részben vonul át Szilágymegyén, oly vasutat létesítettek, mely által régi természetes üzleti központunktól elvonatva, más felé kényszerültünk kereskedelmi összeköttetéseket szerezni.

E helyzet azonban még erősebben bebizonyította azt, hogy nekünk Nagyváradnál nagy közgazdasági érdekeink vannak. Üzleti összeköttetések csak lassan lassan lazultak Nagyvárad-

dal, de vannak olyanok, melyeket figyelmen kívül hagyni, melyeket tovább is a régi távolság által elzárva gátolni hagyni nem lehet.

Állatkereskedelmünk főpiaca ma is Nagyvárad s már csak ez egy, mely nálunk a legfontosabb, megköveteli azt, hogy Nagyváradal való lehető legközvetlenebb üzleti élet kifejtésére az eszközök megadassanak.

Ennek egyetlen biztos mód-szere a vasuti összeköttetés eszközzése a Szilágyság és Nagyvárad közt.

Hogy ez oly érdek, mely az egész Szilágymegyére kihat, úgy hisszük, bizonyításra nem szorul.

Szilágymegye százezreket fektetett bele a nagy-károlyi összeköttetésbe. Helyesen tette. Ez volt az első vas-kapocs a Szilágyság és a világ között. Százezerre megy az is, mit a zilah-zsibói vonal érdekében áldozott. Meg kellett tennie. És e százezreket összehozta az egész megye, illetve az egész Szilágyság társadalma.

A Nagyváradal való összeköttetés nem csakélebb horderejű sem egyik-nél, sem másiknál. Ez érdek szintugy megköveteli az egész megye áldozatát, hozzájárulását.

Ama mozgalomhoz, mely Nagyváradon megindult s melynek első hordója a „Magyar Szó” hivatkozott közleménye csatlakoznunk kell, csatlakozni egyeseknek, de kiválóan a megyének.

Létesíteni az összeköttetést a bi-harmegyei vic. vasutak és a szilágysági vasut között. Kiépíteni Nagyvárad város, Bihar- és Szilágymegyék egyesült érdekeltsége által a margittasz.-somlyói vasutvonalat.

Szilágymegye vezérférfiai ha eme

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Szívárvány.

Irta: Bede Jób.

A fővárosból érkeztem, késő tavaszi, esős éjszakán.

Még zibongott agyamban a nagyváros zaja, vonatok fűtője, — zörgése fényes fogatnak, mely imént gázolt el egy koldus asszonyt, ki eléje dobta magát, hogy a bennülről a szenvedett törődésért pénzt kapjon; még látom a festett örömet ezer alakban, hajszát egy ékszerért, tarka kalapért, mosolyért, pénzért; azonban már itt vagyok a néptelen, sötét utcákon egyedül és zuhogva ömlök reám a kemény eső. Talán vásár volt ma, vagy fáklázsenére, majálisra készültek; emlékszem, errefelé mindig ilyenkor bomlik az idő, hogy rontsa a rendezők örömet.

Befelé haladva a sáros utakon, együtt jöttem velem a tegnapi nap remiszenciái Szép fiatal leány esküvőjén voltam. A menyasszony mosolygott, a vőlegény mosolygott, a násznép ragyogott a vidámságtól s hogy a délelőtti esett, délután, az esküvőre hétszínű szívárvány fogta át a menyboltozatot.

— Látja, a szívárvány! — mondta a menyasszony.

És a vőlegény utána suttogta:

— A szívárvány! Aranyhíd nekünk és mekkora nagy, erős, színes és fénylő. Örömet, bőséget jelent.

Egymás szeméibe néztek a hűvös sugárzó, merész tekintetével. És bizva a szívárvány jelentőségében, még vidámbabak voltak egész nap. Csupa mámor és szerelem az élet!

Elmult azonban már az esküvő is; az új pár nászutra indult és a rengeteg üres, pusztá házból én is eljöttem, unalmas, esős éjszakába...

Egy-egy kutya nyivog hosszan, élesen a kerítésnek mögött; egy távirat-kihordó lámpával keresi a házszámokat, hogy felzörgesse az alvót halálhírről, szerencsétlenséggel a piros vignettás express által; azután senki, semmi, — csak az eső zug, zug egyformán és a sár csucsog lábaim alatt, kocsit kincsért sem lehet látni.

De csodálatos! Mendellsohn nászindulójának akkordjai mind vibrálnak a fülemben, hízkelve, kéjesen olvadnak össze az eső kattogásával, hallom tisztán; fenséges dallamai elárasztják a levegőt és nem tudok szabadulni tőlük és látom a szívárványt, mely átfogta az egész eget, a sugaras szép szívárványt.

Bemenekültem egy vendéglőbe.

Benn csak egy gázláng égett. A pincérek éppen szedeklődztek, rakosgattak, hogy csukjanak és menjenek haza. Titokban kedvetlenül néztek reám, még pár gázlángot gyújtottak és terítették újra.

Az étterem zöld tapétával volt be-

vonva, bronz díszítéssel, kissé ritkítóan, a szegleteken nagy oleanderek terpeszkedtek. A gázláng fénye megtört a tükrök üvegein s a poharakon át szívárványt rajzolt a fehér abroszra, keskenyet, kevés színűt, de szívárványt, a fal zöld színe, a tükör és poharak üvege miatt. Mindenütt szívárvány... szívárvány...

Merengésemből a pincérek suttogása zavart fel.

— A Gábor — mondták — a szegény Gábor! Beteg és a felesége oda haza vígan él; egész este a Plekan István örmester van pála; ennek pénzt ad és csókot; az urának pedig csókot pénzért. Das is' doch a' Schand.

„A Gábor”, a főpincér volt itt nyúlank, sovány alak, sápadt és az arccsontjai mind látszóttak. Most éppen az étlapot hozta: künn egyszerre elhaltak.

Gábor csendesen jött, cipőjén gummitalp volt, így kívánja a főnök; fénytelen kék szemével alázatosan nézett, és kérdezte, hogy „mit méltóztat parancsolni?” Egy sugár az üveg szívárványából elnyújtózott az ő vékony kezén is.

— Baja van magának, Gábor?

— Nem instálom, köszönöm; csak a tudom. A sok éjszakázás, futkosás, a vendégek pedig nagyon szaporodnak és gyakran csengetnek. Nem panaszkodom, de külön csengetnek az étlapért, vizért, kenyérért, mustárért, borért, fizetni, szívárért és nekem mindig meg kell nézmem, rendben van-e minden. A gazdát idegessé teszi a csengetés és idegessé lettem magam

is; minden csengetésre nyíllallik a mellem, a fejem. Hanem csak tavasszal van így telre rendben leszek ismét. Sokat is beszéltem... milyen bort méltóztat parancsolni?...

Szegény Gábor sietve ment el, de vékony lábszárai járasközben összeütdöttek, köhögött, mint valami szentimentális hős szerelmes a színpadon. Rendelést adott a vacsorára, borra s künn folytatta az evőeszközök rakosgatását. Számbavette a tányérokat: egy... kettő... négy... tiz... harminc... ötven... egy eltört, a Pistáé husz krajcár... egy megcsorbult kié, no nincs gazdája, hát jó, majd fizeti ő; sórtartók, gyufatartók, asztalkendők, abroszok, kések, villák, kanalak... Most már minden rendben van. Elszámol a pénzzel és pihenni megy nem sokára.

Pihenni, hisz családja van. Felesége, kivei talán éppen olyan boldog esküvőt tartott, mint a tegnapi vőlegény ott fenn. Ugy ragyogott tán az ég akkor is hétszínű szívárvánnyal és szerelmet lehelt mindenik hulláma a tavaszi friss levegőnek, melyben megcsendült hangosan a párját hívó madár édes szava. Az ő aszszonya is virulc, bájos leány volt. Pirult, ha férfiszem tekintete érte és megrezgett rózsás ajaka az első csók mámrától. Hogyan tudott nevetni aztán és milyen kellemes volt. Gábor is hitt bizonyosan a szívárvány jóslatának. Azonban ki ő és mi, hogy számot tartson örök boldogságra? Egy pincér, a kinek mindenki pa-

mozgalomhoz csatlakozva létesítik a vasútvonal kiépítését, ez által nem csupán a megye gazdasági életében alkotnak egy nagy jelentőségű vívmányt, de a közvetlenebb érdekelt vidékek iránt a multban gyakran kétségbe vont jóakarataikat bizonyítva Szilágymegyének érzelmeiben is összeolvadását és így szilárd consolidálását fogják inaugarálni.

Fővárosi levél.

Budapest, 1891. január 5.

„Könnyű Katát a jégre vinni!” — mondja a közmondás. Nekünk is eszünkbe kellett volna e mondat tartani tegnap, a a midőn a főváros színe-java és közép-rendje, a crème du crème, no meg a satz du satz (kávéalja) megjelent a Duna-jégén. Pardon! ez már a Néwa volt. Mert itt Pétervár klímája uralg. Fagy és fagy! 18—19—20 fok hideg. Fábaink tutyikba kíváncsoznak. Füleink, orrunk pedig úgy megvannak fagyva, hogy a meleg szobában csak viszketéséről tudjuk, hogy léteznek. Képzelem a nagy fülűeknek mily nagy darabon viszket a fagyott halló halló-karimájuk.

De hát a fővárosi ember, ha ur, ha csak hivatalnok, vagy szolga is csupán, avagy naplopó és más haszontalanabb dolgok ellopója mind Spieszbürger is. Mind szeret egy bürgerlichen Nachmittagt mitmacholni. S hol töltse el másutt, mint egyuttal kíváncsiságát is kielégítve a legnagyobb ujdonságnál.

S most a legfrisebb nouveauté a Duna-jége volt.

Oda telepedett a sült gesztenyés, a peremes, a verklis, a vak koldus, a levélpapír és a gigerli sipáros. Sőt jégpályáról is gondoskodott egy élelmes vállalkozó, pár oszloppal, pár száz méter zsinórral, s bűdös petroleum lámpával s végül nagy zászlókkal határolván el veszélymentes birodalmát.

S tódult a nép, tódult az ifjúság az álló Duna hátára.

— Hogyne mennék, gondolá a spiesz-bürger fővény, ingyen mehetek át meg-látogatni komámat!

— Hogyne mennék hátadon át haragos Duna száraz lábball, mikor uszva fáradsággal tiportam szeszélyes hullámaidat, suttogá a tornász.

— Hogyne mennék át én is egyszer gyalog Budára, mondá a ministeri hivatalnok.

— Hogyne vinném át kedvesemet a jégen, mormogá a szerelmes. Milyen szép vallomást tehettek neki ott. Megesküszöm neki, hogy nyeljen el a sir, a Duna mélyében, ha hiva nem maradok!

— Hogyne mennék én át csuszkálva

ranesol, csenget, piszszent és füttyint, ha pénze van, a mivel vacsoráját kifizesse. Parancsol érette és uraskodik vele szemben ez is és az is és mindenki, mivelhogy szolgálja annak, a ki a vendéglőbe jár. Végtelen alázat és szolgaság a sorsa és türes mindennel szemben. Mert ezért fizetik, ez a kötelessége, sorsa. Miért ne legyen hát alázatos és engedelkeny a felesége iránt, a kinek a kicsiny, hónapos szoba vidámságát, örömet és fényét köszönhetette egykor? Most talán az asszony meguntta őt és keresett mást. Vajjon? De miért ne? Az asszony szabad, nem nézheti otthon naphosszat egyedül a krajcáros ócska képekkel beaggatott falakat, a rideg szobában. Hát jó. Különben még semmit sem vett észre, csak sejt. Mondják... Lehet, hogy beteges agya rajzol csupán sötét képeket s ha nem is, mit törődjék vele. Fenséges idealismus a férfibesület bátorító, hatalmas érzése! Miképen ébredjen fel és nyilatkozzék meg a Gábor szívében, mely alázatos vala és a mely majdnem el is vérzett már egészen a folytonos apró szurások miatt?...

A többi pincérek haza távoztak már mind, künn az eső elállott, késő volt nagyon, fizettem és Gábor segített fölvennem a kabátot előhozta a kalapomat.

Néma csend volt mindenütt, három

korcsolyázva Budára! erősíté a büszke gimnasista!

S mind mentek! Mind büszkén csoszogtak, csuszkáltak és futottak át a jégtáblákon.

S a vén Duna türelmesen állta, hogy vakarja, sebezi jégkérő hátát valami embernek nevezett féregraj. Egyszer megszólalt a különféle sipláda. A névtáncolni kezdett. A gesztenyesütő új paraszat szított, a jégpályatulajdonos mélyebbre verte a jég hátán oszlopaikat, s erre meg-rázkódott a nagy Duna. Csak úgy tett, mint az oroszlán, ha álmodik s szunyogok gyötrik. Hangtalan rázta meg hátát, s a jégtáblák égnek álltak, a sima jég ezer darabra tört.

Száz ajakról fájdalmas sikoltás hangzott. Ezer és ezer száj pedig az iszony borzalmával jajgatott, mormogott. Egy nagy darabon a Duna megmutatta meztelen hátát, nyári köntösét, hullámaikat, s e hullámokban vergődött egy halom ember.

Férfiak és nők, gyermekek küzdenek a halállal, a megfúlással. — Testvér testvérbe kapaszkodva, igyekszik a felszínre. Kedves kedvesét elrugja magától, mert ez belekapaszkodik. Az önfentartás ösztöne kegyetlenné teszi az embert embertársával szemben.

S a parton álló és a szilárdabb jégen álló emberek tehetetlen dühvel és száanalommal, tehetetlenül látják, hogy embertársaik hogy merülnek el.

Ekkor végre segítség érkezik. Jönek csákányokkal a tüzoltók s meleg ruhákkal a mentők. Izgatottan lesi a tömeg az emberhalászt. Szerencsésen kimentenek 25 lelket. Vizesen, ájulva hurcolják a mentőkhöz, kik levetkőztetik és meleg pokrócokba burkolva élesztgetik a félig megfultakat.

Mindenki fél, hogy még nincs itt a teljes szám, hogy az öreg Duna áldozatokat követelt.

S valóban így is volt. Nyolc egyént és gyermeket keres és vár haza a család. A suttogó szerelmes a hullámsírba taszítá belekapaszkodó kedvesét. A gimnasistának a korcsolya nehézsége okozta halálát. Kis leányok, fősvény komalátogatók ma az éhes halak prédájává lőnek.

S ma ki-ki így köszön ismerősének: „Lelkem, hogy aggódtam éretted! Be jó, hogy nem voltál azon a részén a jégnek!”

Egy maliciózus férfi pedig azt mondá nekem, a névsorát olvasván a megmenekülőknek, hogy „az Izrael nemzetsége egy része meg lőn keresztelve egész Budapest szemeláttára!”

Egy jó tanácsot adhatnának azonban a mentők az amugy cifrán futkosó embereknek. Ha jégre mégysz, úgy öltözzél, hogy ha esetleg levetkőztetnek, ne kelljen szégyenlened magad fehérneműidért.

Br! Hová tévedtem. Bálókra gondoljak inkább. Nem sokára referálok a jótékony és nem jótékony célu táncmu-

óra elmult. A keleti égen halványan derengni kezdett a hajnal első vékony sugara.

Most valaki bejött. Egy asszonyka, üde, fiatal asszony, hosszú szempillái alól tekintete melegen sugárzik. A Gábor felesége.

Odamegy a férjéhez és átöleli; meleg köpeny van a karján és kendő. Hízol kedve hozzá simul és megcsókolja a sapadt arcot, forrón.

— Nem tudtam aludni — szolt szeliden, — tegnap betegen jöttél az üzletbe. Hogy virradni kezdett, hát eljöttem utánad. Hives van künn, kendőt hoztam és köpenyt. Menjünk haza. Félék egyedül, nélkülöd.

És Gábor egy pillanat alatt megváltozik, érezi a szeretet hangját és kipirul az arca, megegyenesedik a termete. Für-gén lép, karját a neje karjába fűzve; holnap már ismét egészséges lesz, ismét pontosan szolgál a vendégeknél.

Hazugság minden, a mit a világ rosszszapáról álmodott, hazugság a rágalmazó suttogás, emberek pletykája.

Ah! Igaz volt egy; a szívárvány. A mit az jószolt...

latságokról, hol ugyan szintén elsikamohat az ember, mint a jégen, de legalább nem merül el másba — csupán adósságba.

Bogdánovich György.

Ebtartási rendelet.

Az ebtartási új szabályrendelet f. évi január hó 1-ső napján életbe lépén, hogy az életbeléptetéssel járó kellemetlenségeket olvasóink a meny-nyre lehet elkerülhessék, m. alispán urnak az életbeléptetés iránt kibocsátott, drákói szigorral összeállított rendeletét egész terjedelmében közöljük.

21.349—1860. Szilág vármegye alispánjától. Valamennyi főszolgabíró és polgármester urnak. A Szilág vármegye törvényhatóságának 1890. évi augusztus 21-én és folytatva tartott közgyűlésében 378. sz. a. alkotott ebtartási szabályrendeletet, annak 30. §-ában foglalt meghatározások alapján 1891. évi január 1-ével léptetett életbe. Midőn erről főszolgabíró, polgármester urakat tudomásvétel. közzététel és további szabályszerű eljárás végett értesitem, egyidejűleg az ebadó kivételése stb. tekintetében a következőket rendelem, illetve a szabályrendelet végrehajtására nézve következőkben adom meg az utasítást. A hivatkozott szabályrendelet 1. §-a értelmében kis- és nagyközségek belterületén található minden eb, akár vadász- akár házörző, akár u. n. luxus-eb legyen, kivétel nélkül ebadó alá esik. Rendezett tanácsú városokat illetőleg ezen általános szabály alól annyiban kivétel téterik, a mennyiben a város belterületén ugyan, de az utcáktól félre eső külön álló házaknál 1 drb házörző eb adómentesen tartható. A kis- és nagyközségek s rendezett tanácsú városok külterületén, a tanyákon 2 drb házörző eb, továbbá minden külön álló nyáj után 1 drb pásztor-eb s ha a nyáj 100 drb szarvasmarha vagy 400 drb juh, kecske illetve sertésből áll, úgy az után 2 drb pásztor-eb adómentesen tartható. Továbbá, ha valaki kis- és nagyközségek, valamint rendezett tanácsú városok belterületén 1 drb házörző, vadász- vagy bármely másnemű ebnél többet tart, az első ebért annak minősége szerint a házörző vagy vadászebre megállapított adót fizeti, a többiért pedig a luxusebekre megállapított fokozott ebadót. Hasolóképen a luxusebekre megállapított adó fizetendő a külön álló nyájak után, valamint a tanyákon adómentesen tartható egy, illetve kettőnél nagyobb számmal tartott ebek után. Bár a szabályrendelet 1. §-ának szövege félre érthetlenül s világosan szól mégis szükségesnek tartottam annak rendelkezéseit fentiekben kimerítően ismertetni, miután már többfelől kérdés intéztetett hozzám annak miként értelmezése iránt. Ez alkalommal minden félreértést netaláni visszaélések meggátolása végett kijelentem, hogy oly külön álló nyájnak, mely után 1 drb pásztor-eb adómentesen tartható, csak az tekinthető, mely külön és állandóan pásztoroltatván, állandóan legelőn tartatik, vagy oda a legeltetési idény alatt naponkint kihajtatik lelegalább 20 drb szarvasmarha illetve 40 drb sertés, juh vagy kecskéből áll. A szabályrendelet 1. §-a szerint az ebadó mindenkor augusztus 1-től augusztus 1-ig számított 1—1 évre fizetetik ugyan s ehhez képest az ebadó kivételének alapját képező ebösszeírás a 2. § értelmében minden év július havában eszközölendő ugyan, tekintettel azonban arra, hogy a szabályrendelet már a jövő év január 1-én minden irányban leendő életbeléptetését fontos okok követelik, azon célból, hogy az ebadó jövő év január 1-től augusztus 1-ig terjedő időre is kivethető legyen ezennel elrendelem a szabályrendelet 2. §-ában előírt módon eszközölendő ebösszeírás és ebadó kivételének már a jövő évi január hóban leendő fogatosítását, kijelentvén, hogy ezen összeírás fogja képezni nemcsak a jövő év január 1-től augusztus 1-ig terjedő időre, hanem az 1891. augusztus 1-től 1892. augusztus 1-ig terjedő időre is járó ebadó kivételének alapját, szóval ezen az új szabályrendelet alapján eszközölt első ebösszeírás érvénye az 1891. január 1-től 1892. augusztus 1-ig terjedő időre fog kiterjedni. Tekintettel azonban arra, hogy a jelen alkalommal életbeléptetett új ebtartási szabályrendelettel hatályon kívül helyezett 16—1887. kgy. számú régi ebtartási szabályrendelet értelmében adóköteles ebek után az ebadó 1891. évi augusztus 1-ig terjedőleg már kiszabva és felhajtva lett, ezen most említett ebek után az 1891. évi január 1-től 1891. augusztus 1-ig terjedő időről ebadó nem lesz kiszabandó. Mihez képest az ebösszeírás akként készítendő, hogy abban „I. A mult évben adó alá nem vont ebek” címmel külön csoportban irandók össze azon ebek, melyek után a hatályon ki-

vül helyezett 16—1887. kgy. számú régi ebtartási szabályrendelet értelmében adó nem fizetett, de a melyek a jelen alkalommal életbeléptetett új ebtartási szabályrendelet értelmében adó alá vonandók, a régi ebtartási szabályrendelet alapján adó alá vett s folyó évben tényleg megadóztatott ebtulajdonosok ebei pedig „II. A mult évben adó alá vont ebek” címmel ismét egy második csoportban irassanak össze. Az I. csoport összeírasi folyó száma a II. csoportban folytatandó lesz, a II. csoportban a folyó számozást nem kell újból kezdeni, hanem folytatni. Az ekként elkészített ebösszeírás alapján, annak megfelelő rovatában (III. sz. minta) az I. csoportban felvett ebek után nem egy évre, hanem az 1891. január 1-től 1892. augusztus 1-ig terjedő 19 óra járó ebadó irandó elő, míg a II. csoportban összeirt ebek után csak egy évre járó adó lesz kiszabandó. A hatályon kívül helyezett régi szabályrendelet értelmében 1 drb házörző eb adómentesen volt tartható s így előfordulhat az az eset, hogy valaki két vagy több ebet tartván, egyért vagy kettőért adót fizetett, egyet pedig adómentesen tartott. A fent előirt eljárás mellett tehát ugyanazon tulajdonosnak egy ebe az I. csoportban, a második, harmadik, stb. pedig a II. csoportban lesz összeírva. A községi előjáráságot kötelezem, hogy ily esetben a jegyzetrovatban a tulajdonos azonosságát tüntesse ki. Erre annyival is inkább szükség van, mert az új szabályrendelet szerint az egyenlő nagyobb számmal tartott ebek után a luxusebekre megállapított adó lévén fizetendő, azon tulajdonos, ki a folyó évben egy adómentes és egy vagy több adóköteles ebet tartott és tart, a jövő év január 1-től számítva az addig adómentesen tartott ebért a luxusebek után megállapított adót lesz köteles fizetni. Sőt ha adófizetés mellett több ebet tartott és tart, bárha azokért az adót a régi szabályrendelet értelmében 1891. augusztus 1-ig megfizette is, a második és harmadik stb. ebért a luxusebekre megállapított adóval mégis megrovandó lesz csakhogy adójából a régi szabályrendelet alapján már befizetett adónak 1891. január 1-től az évi augusztus 1-ig járó része levonandó. Ha pl. valakinek három házörző ebe volt és van, melyek közül egyet a régi szabályrendelet alapján adómentesen tartott, másik kettőért pedig adóval rovatott meg, s azt 1891. augusztus 1-ig terjedő időre be is fizette, az adómentesen tartott ebe az I. csoportba iratik össze, az adófizetés mellett tartott ebei pedig a II. csoportban s a jegyzetrovatban hivatkozás teendő az I. csoport illető tételénél, a II. csoport azon sorszámaira, hol az adófizetés mellett tartott ebek lettek felvéve. Az adó pedig ily esetben az I. csoportban felvett eb után a luxusebekre megállapított adó, vagyis 1891. január 1-től 1892. augusztus 1-ig járó 19 óra 6 frt 31 kr. lesz, a második csoportba felvett ebek közül egyik, miután az adó utána 1891. aug. 1-ig már ki lett fizetve, mint házörző eb 50 kr. adóval, a második, harmadik, stb. pedig 19 óra járó luxusebadóval rovandó meg, levonva belőle a régi szabályrendelet alapján már kiszabott adónak 1891. jan. 1-től 1892. aug. 1-ig járó részét, vagyis 29 kr. Kiszabandó lesz tehát ezen utóbb említett eb után 6 frt 2 kr. Hasonló módon szabandó ki az egyenlő nagyobb számmal tartott ugyanazon fajta vadászebek után a luxusebadó. Az összeírás megkezdésének közzététele, az összeírás elkészítése, közszemlére kitétele, átvizsgálása, a netaláni felszólamlások elintézése, stb. tekintetében a fentebb rendelték és a szabályrendelet 1—3. §-ai kimerítő utasítást adnak s így bővebb utasításadásnak szükségé fenn nem forog. Midőn tehát a szabályrendelethez csatolt mintáknak megfelelő nyomtatványokat kellő számú példányban megküldöm, egyidejűleg felhívom főszolgabíró, polgármester urakat, hogy az első ebösszeírás pontosan elkészítettvén s átvizsgálván, a netalán beadott észrevételek feletti határozataikat az azok kézbesítését igazoló vétivekkel felszerelve legkésőbb 1891. március 1-ig hozzám terjeszszék be. Elvárom főszolgabíró uraktól, hogy jelen rendelettemmel megállapított eljárást és a szabályrendelet intézkedéseit a körjegyzőknek különös figyelmébe hozva, a teendőkre nézve kitanítsák. A polgármester urakat pedig, tekintettel arra, hogy a rendezett tanácsú városokban minden eb az összeírás évet és folyó számát feltüntető bárcával látandó el, ezen bárcák elkészíthetése végett felhívom, miszerint a szükséges bárcák számára, az összeírás elkészítése alkalmával az adómentes ebeket külön folyószámozott csoportban irassák össze. Végül felhívom főszolgabíró és polgármester urak figyelmét a szabályrendelet III. fejezetében foglalt ebtartási szabályok kiváló fontosságára s arra, hogy ezen szabályok

üdvös eredményre csak úgy vezethetnek, ha azok pontos megtartását és megtartását az I. foku hatóságok kellő erejűvel és tapintattal eszközlik. Különösen felhívom a polgármester urak s általuk az illető r. kapitány urak figyelmét a szabályrendelet 6. §-ában foglalt azon intézkedésre, hogy rendezett tanácsu városokban a vadászatok kivételével minden eb, vasárnapokon pedig a vadászatok is szájkosárral látandók el, ennek hiányában kötvétartandók. Zilah, 1890. december 23-án. Szikszai Lajos, kir. tanácsos, alispán.

Különfélék.

△ **Tisztelettel felkérjük olvasóinkat, hogy lapunkra előfizetésüket megelőzően megtenni sziveskedjenek, ne hogy a lap szétküldésében fennakadás történjen.**

△ **A király ő felsége** az új év alkalmából sajátkezű aláírásával ellátott arcképét ajándékozta dr. Schlauch Lőrinc nagyváradi latin szertartású püspöknek.

△ **Népszámlálás** eredménye városunkban. A f. évben teljesített összeírás szerint találtattott rom kath. férfi 662, nő 768, összesen 1430, — ev. ref. férfi 684, nő 715, összesen 1399, — gör. kath. férfi 462, nő 430, összesen 892, — izraelita férfi 408, nő 422, összesen 830. Egész összeg 4551. Használta az 1880. évben teljesített összeírás eredményével, a mikor is volt: rom. kath. 1369, — ev. ref. 1317, — gör. kath. 732, izraelita 773, összesen 4191. Szaporodás: rom. kath. 61, ev. ref. 82, gör. kath. 160, izraelita 57, összesen 360.

* **Minisztri jóváhagyás** A felosztott sz.-somlyó-vidéki gazdasági egyesületnek azon határozatát, hogy — eltekintve a még be nem fizetett alapítványok, részvények és évi díjakról, a mely követeléseknek az egyesületi vagyon álladékaiból való törlése mondatott ki — készpénzben 185 ft, befizetett alapítványokban 150 ft, butorokban 40 ft, szakkönyvekben 40 ft, gépekben 200 ft, összesen 615 ft, illetőleg 74 ft teher levonása után 514 ft az ez idő szerint alakuló félben lévő „szőlőültetési szövetkezet” céljaira fordításra, földmívelésügyi m. kir. miniszter ur azzal hagyta helyben, hogy ezen vagyont Sz.-Somlyó város hatósága leltár mellett vegye át és a jóváhagyott határozat szerint kezelje, — de a jelzett vagyonnak az alakuló félben lévő „szőlőültetési szövetkezet” esetleg Sz.-Somlyó város és vidéke érdekében létesítendő szőlészeti és kertészeti egyesület részére való tényleges átadása előtt nevezett ministerium jóváhagyása Sz.-Somlyó város által annak idején kieszakólandó lesz.

△ **Meghívó.** A szilágy-somlyói iparstület alapítókéje javára 1891. február hó első napján a városi színház helyiségeiben zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti díj személyenként 60 kr. Kezdet este 8 órakor. Jegyek előre válthatók Zipfinger Péter és Körösi Kálmán urak üzlethelyiségeiben. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hirlagilag nyugtáztatnak. Ételekről és italokról gondoskodva leend.

△ **Jótevény** adomány. A jótevény nőegylet által mult évi dec. 27-én rendezett fillérestélyre adományokat beküldőknek a lap 2-ik számában közölt névsorából tévedésből kinaradt dr. Kálmán Ignácé ő nagysága, ki is a jelzett célra egy túl pecsenye és egy túl tésztá beküldésével volt szives járulni. Midőn a tévedést kiigazítjuk, egyzersmind a jótevény nőegylet köszönetét nyilváníjuk. A rendezőség.

△ **Kedves vendég.** Hosszas, száraz, fagyos időjárásunk már-már tetemes kárt okozott a gyengébb vetésekben, — de tegnap óta szépen szalngóznak a gyönyörű fehér hópelyhek, hogy eltakarják vetéseinket s hogy az öreg föld e könnyű meleg takaró alatt kialsassa, kinyughassa magát.

△ **Budapest-Bécs.** A most megjejtett népszámlálás szerint Budapest lakossága 466,000. A szaporodás 10 év alatt 110,000. Bécsnek a külvárosok kizárásával a lakossága 809,443. A szaporodás 10 év alatt 104,687.

△ **Gyászhir.** Pálffy Gyula nyugalmazott kir. aljárásbíró élete 51-ik évében folyó hó 9-én esti 10 órakor Nagy-Károlyban meghalt. Temetése f. hó 11-én volt.

△ **Pályázat.** A polgárosított magyar határvédelek tanulmányi alapjából rendszerített ösztöndíjjaladások közül az 1890—91. tanév kezdettől betöltendő hat 120 forintos állomás polgári földmives, közműépít, iparművészeti és középkereskedelmi iskolai tanulók részére. Ezen ösztöndíjakra első sorban a polgárosított magyar határvédelek kötelekbe tartozott szegény sorsú szülők gyermekei, második sorban pedig azon szegény sorsú tanulók tarthatnak igényt, kik a polgárosított magyar határvédelek közcségei valamelyikének tanulói s ott jeles vagy legalább jó előmenetelt és jó erkölcsi magaviseletet tanusítanak. Az ezen ösztöndíjakat elnyerni óhajtok kötelesek a vallás

és közközt. m. kir. ministerhez címezendő kérvényüket felszerelni a lefolyt tanévben nyert iskolai bizonyítvánnyal, továbbá szegénységüket s azon körülményt tanusító hatósági bizonyítvánnyal, melynek kötelekbe tartoztak, vagy tényleg ott községi illetőségűek bírnak. A kérvények legkésőbb 1891. évi február 10-ig azon tanintézet hatóságánál nyújtandók be melynek a folyamodók tanulmányaikat folytatják. Ezen határnap után vagy közvetlenül a vallás és közokt. m. kir. ministerhez beérkező kérvények nem fognak figyelembe vétetni. Budapest, 1890. december 29-én. A vallás és közokt. m. kir. ministertől.

△ **Az arany rózsá.** A pápa — mint a napilapok írják — ezuttal az arany rózsát a mi királyunknak szánta. Olvasóinkat talán érdekolni fogja néhány részlet a szóban lévő rózsáról s szertartásról, mellyel azt át szokták adni. Az ékszer előállítás költsége 10,000 frankra rug. A rózsá szára egy aranyozott ezüst vázába van téve, melynek oldalán pápai jelvények s egy fölrás látható. Az ajándéknak szimbolikus jelentése a következő: Az arany a mennyei bölcsesség mindenhatóágát, a többi fém pompája és ragyogása pedig a mennyei bölcsesség világosságát jelenti. A rózsá megáldása igen ünnepélyes módon megy végbe. A szent atya főpapi ornatibusban egy könyvből fölolvassa az áldás formuláját; a könyvet egy püspök tartja neki, míg más két püspök a pápa oldalán égő gyertyát tart kezében. Köröskörül a legmagasabb pápai méltóságok állnak. Egyik pápai kamarás térdelve át nyújtja a pápának a rózsát. A pápa erre elmondja imáját és a rózsát meghint szentelt vízzel és buzsammal. Az ajándék átadása majdnem hasonló szertartások kíséretében történik. A magas küldetéssel megbízott bíbornok ekképen szól a megajándékozotthoz: „Vedd kezükből a rózsát, melyet a szent atya különös megbízásából ime átnyújtunk neked. E virág jelentse a küzdő és győzelmes anyaszentegyház örömet mert a rózsá, a virágok királynéja, jelképe az örök dicsőség koronájának.” Ha a megajándékozott hölgy egyuttal királyné is, akkor a követ még hozzáteszi: „Fogadja Felsőged ezen ajándékot s vele együtt az Isten kegyelmét, melyet a szent atya az idő és örökkévalóság Urától Felsőgedre leed.” A királyné erre megeókolja a rózsát és a követ a jelenlevőknek kihirdeti a királyi család tagjai részére a pápai teljes bucsút.

△ **Ritka szarancsa** érte a „Kalotaszeg” című Bácsfi Hunyadon megjelenő hetilapot. A magyar irodalom iránt élénk érdeklődéssel viseltető József főherceg ugyanis az ő kedvelt cigányairól cikket írt és küldött be a lapnak, melyet a „Kalotaszeg” legújabb számában „Háladatos cigányok, mint életmentők” cím alatt a szerkesztő Bölöni László hódolatteljes köszönetnyilvánítás mellett közöl.

△ **Mulatság.** A zilahi eszmadia ifjuság Zilahon, f. hó 24-én (szombaton) a zilahi iparos ifjuság által létesített önképző- és betegsegélyező-egyesület javára, a város háza nagytermében, zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti-díj személyenként 60 kr. Kezdet 8 órakor.

△ **Az italmérési jog kártalaitása.** A pénzügyminiszter a következő körrendeletet bocsátotta ki: Az italmérési jog kártalaitásából eredő 4 és fél százalékkal kamatozó állami adósságot illetőleg, az 1888. évi XXXVI t. c. alapján kibocsátott járadék-szelvények 1890. dec. 31-től kezdve beváltandók lévén, felhatalmazom: a) a m. kir. központi állampénztárt és a m. kir. állampénztárt Budapesten és b) az összes m. kir. adóhivatalokat arra, hogy a szóban forgó járadék-szelvényeket az 1890. évi dec. 31-től kezdve (papirpénzben) beválthassák. Tájékoztató végett megjegyzi, hogy az 1890. évi január 1-től bezárólag 1892. év végéig terjedő időre kibocsátott 4 és fél százalékos adómentes járadék-szelvény 50, 100, 5000 és 10,000 ft névértékről szólnak s a hozzájuk tartozó és az említett három év minden.kének december 31-én lejáró adómentes regále-járadék szelvények ennek megfelelően 2.25, 4.50, 22.50, 45, 225 és 450 o. é. frttal, minden levonás nélkül váltandók be.

△ **A kályhában képződött korom ellen.** Ki ne tudná, milyen sok kellemetlenséget okoz az, ha télen a kályha felmondja a szolgálatot, a fa benne égni nem akar, mert nincs léghez. A léghez az eldugulásának rendes oka az, ha a kályhában sok korom rakódott le. De azt kevesen tudják s talán még kevesebben fogják elhinni, hogy a bajon a kéményseprő vagy kályhás nélkül is könnyen segíthetünk. Nem kell egyebet tenni, mint egy marék friss burgonyahéjat dobni a kályhába a tüzre, mire a kályha ajtaját gyorsan be kell tenni. Az eléggő burgonyahéjból fejlődő gőz feloldja a kromot, mely a csöveken lerakodott s a kéményer át kiviázi a szabadba. E szernek ismételt alkalmazása mellett a kályhák sokkal ritkábban kell tisztítani. Így írja ezt az „Ellenzék”. A ki nem hiszi próbálja meg.

Irodalom.

— A Hét, Kiss József hetilapjának legújabb (jan. 11.) száma Bereik Árpád pompásan sikerült arcképét hozza. Az a cikk, a melyet a lap róla ír, nem kevésbe sikerült fotográfia. Schwarc Gyuláról is szól egy pikáns „Krónika”, de míg az előbbi Bereik legszeretettelőbb vonásait mutatja be, az utóbbi szellemesen torzítja a tudós képviselő ábrázatját. A szépirodalmi rész fénypontja ez uttal egy költemény: Endrődi Sándor „Orth János”, mely a Petőfi-társaság utolsó közgyűlésén melyreható benyomást tett a közönségre. A lap egyéb-iránt telve van érdekesnél érdekesebb actualitásokkal. Egyik cikk a felolvasások kérdéseivel foglalkozik: ugyanis a mi mostani felolvasásaink nem felelnek meg az eredeti célnak. A mennyiben ezek v jmi kevés oklást nyerhetünk. Ajánlja az u. n. conferenceok tartását. Érdekes novellák, rajzok, apróságok, gazdag „Innen onnan” — rovat fejezi be a füzetet. A „Hét” a legdistingáltabb magyar szépirodalmi lap és fényes kiállításához képest olesónak is mondható. Előfizetési ára egész évre 10 ft, félévre 5 ft, negyedévre 2 ft 50 kr — Mutatványszámokat készséggel küld a kiadó-hivatal: VIII. József-kör t. 44.

— A „Képes Családi Lapok” f. évi második számában Rudnyánszky Gyulától „Irodalmi dolgok” cím alatt egy igen érdekes cikksorozat kezd közöltni; a mely irodalmi viszonyainkat és bajainkat a tárgyilagosság szempontjából tárgyalja s az alaptalan vádakat kimutatva a valódi okokat felderíti s az olesó könyveket sürgeti.

— Az erdélyi gazdasági egylet új titkárja Szakács Péter az egyesület hivatalos közlönyét, a Kolozsvárt megjelenő „Erdélyi gazdasági” új évtől egészen más alakban és más tartalommal szerkeszti és adja ki mint régen volt. A régi „Erdélyi gazdasági” az utóbbi időben annyira el volt hanyagolva, hogy nagy karakter kellett hozzá, hogy valaki elolvassa. Annál örvedetesebben jetezhetjük miszerint a lapnak új szerkesztője egészen új szellemet öntött a lapba s az eddig megjelent 2 számból ítélve nagyban megérdemli a gazda közönség pártolását. Előfizetési díj az egész évre 4 ft, félévre 2 ft.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

(Nyilttér.)

REGALE

kártalanítási kötvényeket, valamint ilyenekre szóló és két évi hama szelvényekkel ellátott utalványokat a hiv. árfolyam alapján a legmagasabb árban fizetem

Egyuttal bátor vagyok figyelmeztetni, hogy az 1891. év folyamán a a forgalomban lévő 5%-os magyar papírjáradék kötvényeknek egy részén az utolsó szelvény kerül beváltásra.

Ennek esedékessége után csupán a szelvény utalványok benyújtása elenében. új szelvényivek fognak kiadatni, melyeknek beszerzését készséggel közvetitem.

Folly Victor,

bank- és pénzváltó üzlete Kolozsvárt.

*) Ezen közleményért a felelősség a beküldött illeti Szerk.

HIRDETÉSEK.

227—1890. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tasnádi kir. járás-bíróság 3401. számú végzése által id. Kira Tógyer javára Kira György ellen 196 ft tőke, ennek 1890. évi május hó 31. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 48 ft 62 kr. perkölttség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 398 ft-ra becsült egy tehén, egy borjú, 4 ló, széna és búkköny, 1 igás szekér, 1 koca sertés és 12 köböl tiszta búzából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3580—1890. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Ér-Szodoron, a község házá-nál leendő eszközre 1891. évi január hó 24-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Tasnádon, 1891. január 11-én.

NÓTI GÉZA,

1—1 kir. bírósági végrehajtó.

3426—1890. tkvez.

Árverési hirdetmény.

A tasnádi kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság által közhírré tétetik, miszerint Opre Tógyer és t. felperesok Koroján Iluska és t. alperesek ellen 44 ft, valamint a m. kir. kincstár csatlakoztatott végrehajtató 130 ft 30 kr. s jár. követelés kielégítése végett a zálnoki 82. szíjkbeli I. 2—14. szz. ingatlanságból a Koroján Tógyer, kiskoru Koroján Iluska és szintén kiskoru Bálint Mitru illetőségére 437 ft kikültási ár mellett árverés rendeltetvén el, árverési határidőül 1891. február 16-ik napjának d. e. 9 órája Zálnokra a község házához kitűztetik, mely alkalommal az árverés alá vett ingatlanok becsáron alól is eladatnak; venni szándékozók kötelesek bnatpénzül a kikültási ár 10%-át a kiküldött kezéhez készpénzben, vagy ovadékképes állankötvényekben lefizetni.

A vételár 3 részletben 8, 15 és 30 napi időközökben az árverés napjától járó 6% kamattalval együtt a tasnádi kir. adóhivatalhoz lesz fizetendő; a bnatpénz az utolsó részletbe lesz betudandó. A jóváhagyott árverési feltételek többi része ezen tkvi hatóságnál és Zálnokon a községgházánál megtekinthetők. Az árveréskezési költségek 6 ft 50 krban állapítatnak meg.

Végrehajtató utasítatik a Mihály Károly ügyvéd útján, hogy az árverési hirdetményt szabályszerűleg tétesse közzé és az azt tartalmazó hirlappéldányt mutassa be. Az árverés fogantatosítására jelentésének bevarása mellett Nóti E. Géza b. végrehajtó kiküldeték.

Tasnádon, 1890. november 6.

B A L O G H,
kir. albró.

Ribszky Károly

kesztyűs és sérvkötő Szatmáron, Deák-tér 6. szám.

Ajánlja duson felszerelt raktárát a legjobb minőségű, saját készítményű áruit, ugymint: *szarvasbőr kesztyűk* 20 krtól feljebb, *glagé* 90 krtól feljebb, *kutya bőrből* 1 ft 10 krtól feljebb; továbbá: valódi angol acéllal ellátott *sérvkötők* 2 forinttól feljebb; *mégza* vagy gumu sérvkötők a legújabb készítménnyel, mely a legrégibb sérveknek is a javulást elősegíti, éjjel is viselhető, 3 fttól feljebb, két oldalú 6 fttól feljebb, gyermekek részére fél árban; női *haskötők*, *mél-perec*, *mélfecskendők* és mindenféle női *különlegességek*, *szarvasbőr* minden fajtában és nagyságban 30 krtól feljebb. — Szarvasbőr párnák, lepedők és nadrágok mérték után készíttetnek.

Tisztítás, javítás jutányos árban, megrendeléseknél a körbőség szükséges. Tudakozódásra azonnali válasz titoktartás mellett.

Kiváló tisztelettel:

Ribszky Károly,

1—3 kesztyűs és sérvkötő.

Szatmár, Deák-tér 6. szám.

8087—1890. kig sz.

Pályázati hirdetmény.

Szilágyvármegye, tasnádi járásban az Érszentkirály, Érkisfalu és Csög községekből csoportosított és lemondás folytán üresedésbe jött érszentkirályi körjegyzői állomás, melynek évi javadalmazása — bele értve lakbér, irodai, fuvar átalányt s irnoktartási költséget is — 775 ft készpénz; valamint a magánfelek érdekében teljesített munkálatokért a vármegyei szabályrendeletben meghatározott munkadíj, **folyó évi február hó 16 napján d. e. 9 órakor** a körjegyzői székhelyen tartandó választás útján be fog tölteni.

Felhivatnak ennélfogva az ezen állomást elnyerni óhajtok, hogy az

1883. évi I. t. e. 6. §. értelmében felszerelt pályázati kérelmeiket alól-
írott főszolgabíróhoz február 8. nap-
jáig annyival is inkább beadják, mi-
vel a későbbben érkezettek figyelembe
vétetni nem fognak.

A járási főszolgabíró.
Tasnád, 1891. évi január hó 2-án.

Eladó tenyész-kocák.

24 darab, 3 éves szőke
szőrű tenyész-koca, — mely
február 1-én lefiadzik —
eladó

Antal Jakabnál

Ilosván.

Bölöni Bálint,
főszolgabíró.

2—3

2—3

Képes Családi Lapok.

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes heti lap.

Szerkeszti: Brankovics György. Főmunkatárs: Váradi Antal.

Előfizetési ára:

a „Hölgyek Lapja” című divat-melléklettel s a Regénymelléklettel együtt:

Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr

A „Képes Családi Lapok” XIII-ik évfolyamába lép az 1891-ik év első napjával A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezője, a magyar művelt családoknak e szellemi kincse, újévi első számában Jókai Mórnak „Két szer kettő négy” című regényét, Benitzky-Bajza Lenke „Hasonló hasonlót” című elbeszélését, — Lauka Gusztávnak a „Bálosó titka” című regényét, — báró Horváth Miklósnak „A csel” című elbeszélését, — Tábori Róbertnek „Sylvia” című regényét, Rudnyánszky Gyulának, Dalmady Győzőnek költeményeit, Brankovics Györgynek „Az ajándékozás művésze” s Váradi Antalnak „A társadalom és a színház” című érdekes cikkeit kezdő közleni. A „Képes Családi Lapokat” a fent nevezett jeles írókon kívül még a következő n. ves írók és írók támogatják, mint munkatársak, ez évfolyamban:

Tolnai Lajos, Mikszáth Kálmán, Komócsy Lajos, Temérdek (Jeszzenszky Danó), dr. Prem József, dr. Sziklay János, Incédy László, Palágyi Lajos, Erődy Dániel, Dengi János, Tölgyesi Mihály, Vértési Gyula, Méry Károly, Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Roditzky Jenő, Grosz Lajos, Csorba Palotay Ákos, Szandai Zénó, stb; Benitzky-Bajza Lenke, Büthner Lina, Nagyvárady Mira, Kuliffai-Benitzky Irma, Harmath Lujza, Hevessiné-Sikor Margit, V. Gál Karolina, Karlovsky Ida, Mericav-Karossa Irma, Erzsike, stb. stb.

A „Képes Családi Lapok” az összes szépirodalmi képes hetilapok között a legelőkelőbb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden változatát felöleli; képei a jelen eseményeit s a leghíresebb festők műveit mutatják be.

„Hölgyek Lapja” című s havonként kétszer megjelenő divatmelléklete a legújabb divatképeket hozza s e mellett a magyar háziasszonyoknak valóságos szellemi titkára, a mennyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha terén nincs olyan kérdés, a melyet ne tárgyalna s nincs olyan titok, a melybe hölgyeinket be ne avatná.

Regénymelléklete négy kötet érdekes regénnyel ajándékozza meg évenként az előfizetőt.

A „Képes Családi Lapok”-nak még a zöld borítéka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám-, kocka- és ponttalányokkal és szóróképekkel, melyeknek megfizetői értékes jutalmat kapnak.

A „Képes Családi Lapok” gazdag tartalma és számos melléklete dacára mégis a legolcsóbb képes szépirodalmi hetilap; éppen azért bizton számíthatunk minden honfai és honleány, minden magyar család támogatására és pártfogására.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzáférnek.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget husz krajcár csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két eredeti regényt küld jutalmul.

A ki öt előfizetőt gyűjt, s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet vagy egy — kiadásában megjelent — regényt küld.

Megrendelhető postautalványon minden postahivatalnál és minden könyvkereskedésben.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala, Budapest, Nagykorona-utca 20. sz.

6—6

Uj bank- és pénzváltó-üzlet Kolozsvárt.

Van szerencsém a t. c. közönség tudomására hozni, hogy Kolozsvárt, belközép-utca 10. sz. (Minorita-épületben)

FOLLY VICTOR

váltótörvényszékieleg bejegyzett cég alatt

bank- és pénzváltó üzletet

nyitottam a következő üzletkörrel:

Értékpapírok, arany- és ezüst pénz nemek és külföldi bankjegyek vétele és eladása.

Kisorsolt értékpapírok és mindennemű kamatszelvek beváltása. Nyeremények leszámítása és értékpapíroknak szelvényekkel való

ellátása.

Utaltványok kiállítása a külföldre bármely értékben.

Igérvények elárúsítása.

Midőn vállalatomat a t. c. közönség figyelmébe ajánlani bátorkodom, egy-szersmind kijelentem, hogy e t. c. való hosszas működésem továbbá úgy a kolozsvári, mint a felső pénzintézetekkel fenntartott széles körű és előnyös összeköttetés-
sem azon kellemes helyzetbe hoznak, hogy t. megbízóimnak mindenkor a legna-
gyobb előnyöket biztosíthatom. — Értékpapírok és sorjegyek kisorsolási utánméré-
sét díjmentesen eszközölöm és készséggel szolgálom minden a banküzlet keretébe
vágó felvilágosítással.
Kiváló tisztelettel:

2—20

FOLLY VICTOR.

KASZANYITZKY ENDRE

előbb:

Kuhinka István K.

Debrecenben, főpiac 1900.

Ajánlja a legnagyobb választékkal ujonnan berendezett
üveg-, porcellán-, lámpa-, berndorfi alpacca-,
khina-ezüst evőszerek és konyhaeszközök
nagy raktárát.

Üveg ivó és liquer-készletek, porcellán evő-,
kávé- tea-, fekete kávé és mosdó készletek, Ditmár,
Brünnér és hazai gyártmányu asztali és függő lám-
pák, nap-, meteor- és villám-égőkkel

gyári árak és pontos kiszolgálat mellett.

Árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek.

Vidéki megrendelések a legnagyobb figyelem-
mel teljesíttetnek.

6—12

BALLO JÁNOS,

ezelőtt:

TELEGDY MÁRTON

fűszer-, papír-, könyv-, norinbergi és diszmiáru kereskedése Szilágy-Somlyón.

Ajánlja dusan felszerelt raktá-
rát, u m.:

női és férfi lábbelik, china ezüst éteszközök,
tálca és gyertyatartók, alpacca, pakfong,
vörös és sárga réz sodrony és acélárak, stájer
asztali evő és zsebkések, legfinomabb ollók,
dísz és pipereárak teljes választékban, vi-
rágtartók, uti bőröndök, kézi táskák, szivar
és pénztárcák, vadász és lovagló eszközök,
sétabotok, új városi ostorok, selyem és al-
pacca esernyők, valódi tájképek, pipák,
csibukok, száruk, szópókák és borostyánkő-
árak, a legismertebb porosz- és csehországi
gyárakból gummiöltönyök, plaide-ok, valódi
orosz bagaria árak, asztal, ágy és szobasző-
nyegek és ablakfüggönyök. — Férfi kala-
pok raktára, Brünnér-féle biztos petroleum
lámpák, mosdó garnitúrák, Thonet-féle nád-
székek, tükrök, varrógépek, angol hámkenők,
valódi finom illatszerek szappanok, hajkenők,
tisza-ujlaki bajuszpedró, Bayley-féle esbou-
quet, valódi prágai keztük nők és urak
számára.

Debreceni István gőzhengermalom liszt-
raktárának

árjegyzéke.

Dara, asztali nagy sz.	100 kg.	20 fit — kr.
Királyliszt	szám 0.	18 frt — kr.
Darakivonat	1.	17 frt 50 kr.
Sütőliszt	2.	17 frt — kr.
Lángliszt	3.	16 frt — kr.
Kifililiszt	4.	15 frt — kr.
Zsemlyelisz	5.	14 frt — kr.
Fehér kenyér I.	6.	13 frt 50 kr.
„ II.	7.	13 frt — kr.
Barna „ I.	8.	10 frt — kr.

Fűszerárak árjegyzéke.

Cukor, finom,	süveg számra 1 kg.	—42.
„ „	klgként	—44.
Kávé, cuba	„	2.10.
„ gyöngy	„	2.10.
„ ceylon	„	2.—.
Rizskása, finom	„	—32.
„ közöns	„	—24.
„ Rangon	„	—20.
Gyöngykása	„	—32.
Milly gyertya	„	—46.
Takarék	„	—32.
Petroleum, amerikai petroleum	„	—26.

Továbbá: napernyők, férfi fehér, színes és
oxford ingek, valódi vászon zsebkendők jót-
állás mellett, első minőségű pottendorfi kö-
tőpamut, legfinomabb háromszázu angol
varrócérna, valamint mindenféle gépselymek
és cérnák, író, rajz és iskolaszerek, merített,
gyári, csomagoló s levélpapírok és borité-
kok, Khun-féle réztollak, legfinomabb író-
nok és pecsétviasz, gyermekjátékok, ételhordó
és mindennemű kosarak, kávéskannák, olaj-
tartók és mosógépek. nagy raktára.

Valódi francia pezsgő. Szilágyi-sági ki-
tűnő borok.

Elfogadok megrendeléseket könyvekre
és bármilyen szakmában vágó cikkekre, s azo-
kat pontosan, gyorsan és jutányos áron
eszközölöm. Postai megrendelések gyorsan
teljesíttetnek az eredeti árban.

A nagyérdemű közönség szíves pártfo-
gását kérve,

mely tisztelettel:

3—52

Balló János.